

В.А. Лобанова, к.ф.–м.н., доцент КУТЕП
Н.В. Бунтова, асистент КУТЕП

Київський університет туризму,
економіки і права, м.Київ

Методологічні основи визначення потреби у фахівцях готельного бізнесу

Розвиток готельного бізнесу як основа ефективного функціонування ринку праці передбачає не тільки створення нових робочих місць, оптимізацію кількості виробничого персоналу, але і якісні зміни в самій робочій силі. Складним елементом прогнозування потреби в кадрах для готелів є достовірна оцінка обсягу кваліфікованої робочої сили відповідних рівнів професіоналізму і освіти на вільному вітчизняному ринку праці. Значний вплив на прогноз потреби в кадрах можуть надавати такі коректуючі фактори, як динаміка потреби у часі, зміна мережі освіти, динаміка ринку праці, динаміка потреби в іноземній робочій силі, вплив науково-технічного прогресу та інше.

Оцінка поточного стану ринку праці та зайнятості в готельному господарстві – робота, що має високий рівень працемісткості. Складність її визначається наступними причинами:

- відсутність або недостовірність статистичної інформації по кадровому блоку;
- великим числом професій та видів зайнятості в готельному господарстві;
- різноманітністю форм власності готелів;
- різноманітністю організаційно-правових основ готелів;
- ядро вираженим сезонним характером діяльності;
- недостатнім рівнем інформатизації галузі;
- відсутністю в ринкових умовах галузевих нормативів чисельності персоналу та продуктивності праці;
- неоднорідним рівнем освіти в різних видах діяльності в готельному господарстві та інше.

Під час визначення потреби в кадрах для готельних підприємств вважаємо за необхідне враховувати:

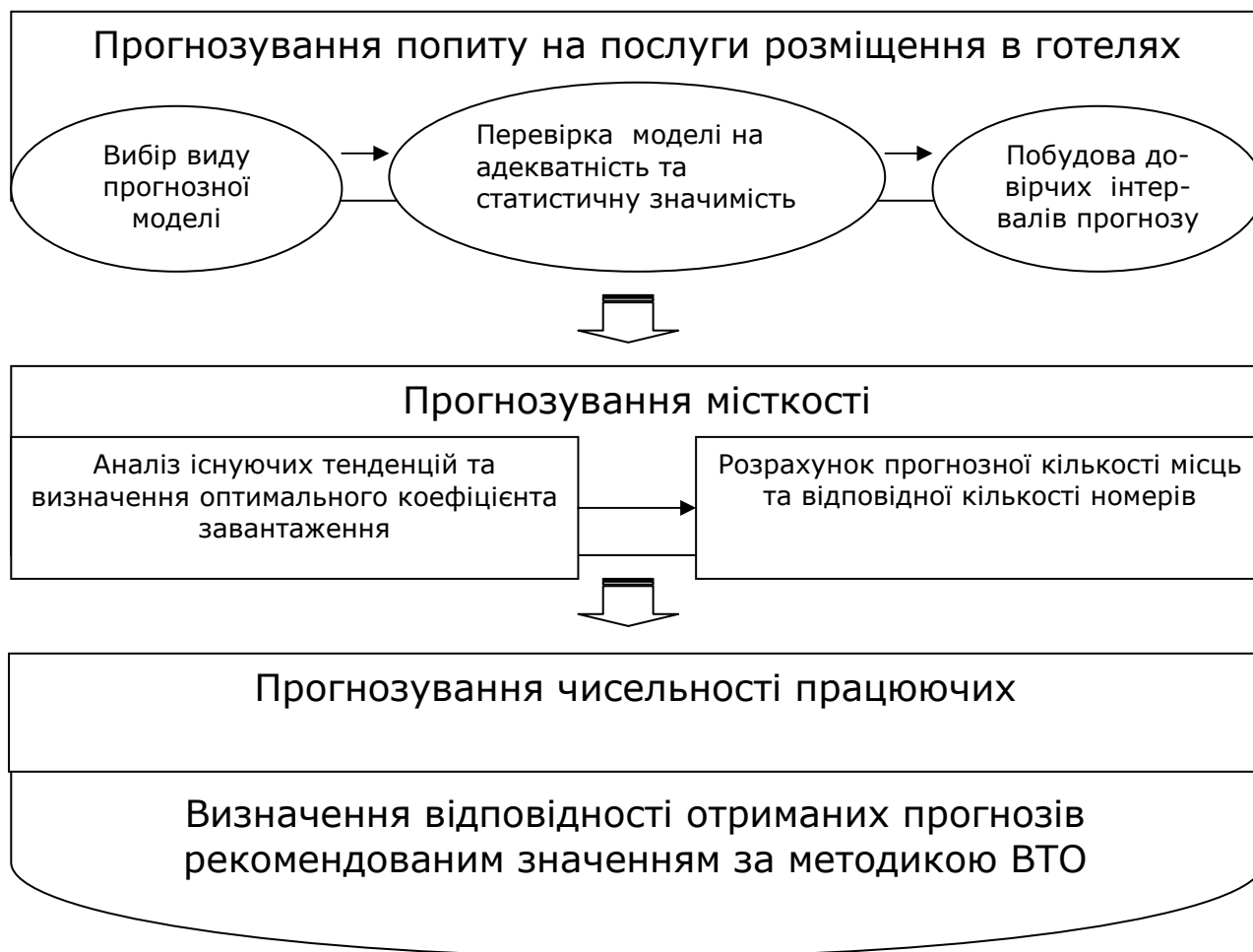
- рівень забезпеченості готельного господарства фахівцями з вищою освітою та робітничими кадрами;
- фактори впливу на формування загальної і додаткової потреби у фахівцях та робітничих кадрах (обсяги виробництва, обсяги інвестицій, чисельність зайнятих в галузі, їх статево-віковий склад);
- загальну і додаткову потребу у фахівцях з вищою освітою, робітничих кадрах в готельному бізнесі регіонів України, АР Крим, м. Києва, м. Севастополя, підприємств;
- очікувані зміни в динаміці пропозиції фахівців, робітничих кадрів на національному ринку праці в готельному господарстві, на регіональних ринках праці;
- поточну та середньострокову додаткову потребу у фахівцях у розрізах спеціальностей і професіях на рівні підприємства, адміністративного району (міста), м. Києва та м. Севастополя, області, АР Крим, України.

Вихідною основою для визначення загальної прогнозованої потреби у фахівцях готельного бізнесу повинні стати Державна програма розвитку туризму на 2002-2010 роки, Державна програма зайнятості населення України, регіональні програми розвитку туризму.

При побудові прогнозу чисельності працюючих визначено два основні підходи:

- за умови наявності достатньої інформації при короткотерміновому плануванні та прогнозуванні використовується нормативна чисельність працюючих, яка визначає оптимальну кількість працівників у відповідності до місткості, категорійності та планованого рівня доходів підприємства готельного господарства.
- якщо використання першого підходу неможливе, то за основу прогнозування приймаються зміни в попиті на послуги розміщення.

Алгоритм другого підходу представлено наступною блок - схемою:

Розробка обґрунтованих прогнозів щодо обсягів зайнятості в готельному господарстві дозволить передбачити ув'язку потреби у фахівцях сфери послуг з прогнозами демографічних зрушень, розвитком трудового потенціалу та прогнозами розвитку готельного бізнесу, з визначенням його пріоритетів, сприятиме гарантованому працевлаштуванню випускників навчальних закладів туристичного профілю. Визначення додаткової потреби у фахівцях з вищою освітою і робітниках дозволить суттєво підвищити рівень конкурентоспроможності готельних підприємств.

Список використаних джерел

1. Закон України Про внесення змін до Закону України “Про туризм” від 18.11.2003 №1282-IV// Український туристичний віник. – 2004. -№1.

2. Квартальнов В. А. Стратегический менеджмент в туризме: современный опыт управления. М.: Финансы и статистика, 2000.
3. Папирян Г.А. Менеджмент в индустрии гостеприимства. - М.: Экономика, 2000. С. 30-31.
4. Федорченко В.К. Теоретичні та методичні засади підготовки фахівців для сфери туризму. К.: Видавничий Дім "Слово", 2004.